

تشکیل ۳۱ شرکت تعاونی توسعه و عمران شهرستانی در ۹ ماه

بر اساس اعلام مدیرکل دفتر تعاونی‌های خدماتی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، از فروردین تا آذرماه امسال ۳۱ شرکت تعاونی توسعه و عمران شهرستانی در ایران تشکیل شده است. به گفته علی‌رضا ناطقی، کلیه افراد حقیقی متولد یا ساکن یا شاغل در هر شهرستان می‌توانند عضو این تعاونی‌ها باشند و برای اشخاص حقوقی هم طبق قانون شرایطی تعریف شده است تا به‌عنوان سهامدار غیرعضو با داشتن حق رأی در تعاونی مشارکت کنند. طبق قانون، شرکت تعاونی توسعه و عمران شهرستان شرکنی است که به‌منظور هدایت منابع مردمی به بخش‌های تولید و انجام طرح‌هایی که به دلیل رانت‌زا بودن آن‌ها، قابل واگذاری به بخش خصوصی نیستند، تشکیل می‌شود.

یکشنبه ● ۳ بهمن ۱۳۹۵ ● شماره هشتاد و نه

۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹

ویس‌شده

شهرستان‌ها

گزارشی از وضعیت صیادی و صیادان در گیلان

۴۰۰۰ صیاد گیلانی چشم‌به‌راه حمایت‌اند

صید ماهی که باعث رونق کار پره‌ها و افزایش درآمد صیادان می‌شود هر سال کاهش پیدا می‌کند و بسیاری از پره‌ها در طول ماه قادر نیستند حقوقی بیش از ۲۰۰ هزار تومان به صیادان زحمت کشی بپردازند.

چند صیاد، با بیش از دوده‌سابقه کاری در جفرد انزلی، می‌گویند: «به هر طرف نگاه می‌کنیم بر وحشتمان اضافه می‌شود. چون تعدادی از ما سالیان دراز به‌صورت بیمه خوش‌فرما با درآمد کم کار کرده‌ایم. در حال حاضر ابزار کار صیادی بسیار گران است و پره‌های زیادی تعطیل و صیادان باسابقه مجبور به کناره‌گیری از این شغل شده‌اند.»

سراغ یکی از صاحبان تعاونی‌های پره صیادی می‌روم و در ارتباط با هزینه شرکت‌های پره می‌پرسم. به‌طور میانگین آن را بیش از یک میلیارد تومان اعلام می‌کند و می‌گوید: «صید ماهی که باعث رونق کار پره‌ها و افزایش درآمد صیادان می‌شود هرسال کاهش پیدا می‌کند و بسیاری از پره‌ها در طول ماه قادر نیستند حقوقی بیش از ۲۰۰ هزار تومان به صیادان زحمت کش بپردازند.» بنا به گفته وی و بر اساس اعلام اداره شیلات گیلان، در حال حاضر ۵۱ تعاونی پره صید با ۴ هزار ۹ عضو مشغول فعالیت هستند و طی سال‌های اخیر ۹ تعاونی پره صیادی تعدیل شده است، اما همچنان بسیاری از تعاونی‌های پره صیادی به دلیل غیراقتصادی بودن فعالیت غیرفعال رها شده‌اند.

فرد دیگری که سراغش می‌روم مجید ۳۹ساله اهل بندر کیشهر است. او هم از اوضاع صید و صیادی دل خوشی ندارد. می‌گوید: «سال‌هاست به‌ما می‌گویند مجلس، دولت، استاندار، مدیر شیلات و تعاونی پره‌های صیادی پیگیری بهبود اوضاع هستند و حتی خبر ابلاغ طرح جامع صید و صیادی خزر هم رسماً اعلام شده، اما نمی‌دانم چرا تغییری در وضعیت ما رخ نمی‌دهد.» به گفته او حدود ۵۰ درصد از صیادان به‌صورت خوش‌فرما بیمه هستند اما پرداخت حق بیمه‌ای بین ۱۵۰ تا ۱۷۰ هزار تومان برای صیادی که ممکن است گاهی ماهیانه ۳۰۰ هزار تومان هم درآمد نداشته باشد منصفانه نیست.»

آینده امیدوارکننده است

وقتی و غدغه‌های صیادان را به محمدی، رئیس هیئت‌مدیره پره‌های صیادی استان گیلان، می‌گویم با تأیید مشکلات برشمرد می‌گوید: «در حال حاضر یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌های صیادان شمال بحث بیمه است.» بیمه‌ای که به گفته او طی سال‌های گذشته بارها با تغییراتی مواجه شده است اما هنوز نتوانسته رضایت صیادان را جلب کند. او توضیح داد: «سال ۸۸ طبق مصوبه دولت حق سهم بیمه پرداختی صیادان که ۲۷ درصد بود به ۱۰ درصد

کاهش یافت و اعلام شد که ۱۷ درصد آن را صیادان پرداخت کنند که با پیگیری‌های مختلف و ناتوانی صیادان در پرداخت این رقم اعلام شد که ۱۰ درصد هم به‌صورت پاراننه بیمه از سوی دولت برای بیمه صیادان پرداخت می‌شود، اما تاکنون خبری از اجرا شدن این مصوبه نبوده است. هرچند ما هم شنیده‌ایم که دولت تعهدی را که داده بود اجرا نکرده است.» محمدی توضیح داد: «قرار بود یکشنبه ۲۶ دی‌ماه جلسه‌ای درباره این موضوع در محل اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان گیلان با حضور طرفین ماجرا برگزار شود، اما برخی مدیران گیلان در جلسه حاضر نشدند.»

رئیس هیئت‌مدیره پره‌های صیادی استان گیلان در توضیح عدم حضور این مدیران گفت: «به‌ما اعلام کرده‌اند که به دلیل مشکل نرم‌افزاری قادر به اجرای مصوبه دولت نیستند.» او با انتقاد از بعضی از مواد این قانون که طی سال‌های گذشته مانع اجرای آن شده گفت: «اعلام شد صیادی که از سال ۸۸ به بعد دارای سابقه پرداخت بیمه بوده مشمول این قانون نمی‌شود، این مسئله باعث شد رغبت صیادان برای استفاده از آن از بین برود.» محمدی با تقدیر از پیگیری‌های اداره شیلات استان برای حل مشکلات ادامه داد: «این اداره در کنار بعضی از نمایندگان مجلس تلاش‌های خوبی برای پیگیری مطالبات پره‌های تعدیل‌شده انجام داد. خوشبختانه بخشی از مطالبات آن‌ها از سوی دولت اختصاص پیدا کرده است و ما امیدواریم به‌زودی آن را برای حل مشکل در اختیار ۱۴ شرکت که به‌عنوان مختلف مشمول این مصوبه می‌شوند قرار دهیم.»

صیادانی که به نان شب محتاج شده‌اند

محمدحسین قربانی، نماینده‌آستانه‌اشرفیه در مجلس، به دلیل واقع شدن بخشی از حوزه‌نمایندگی‌اش در جوار دریا همواره پیگیر وضعیت معیشت و بیمه صیادان است. او هم در گفت‌وگو با آتی‌نو توضیح می‌دهد: «ما برای بهبود اوضاع حدود ۴ هزار صیاد خانواده‌هایشان تلاش زیادی کرده‌ایم اما متأسفانه تلاش‌های مادر پرورکراسی دولتی یا بی‌توجهی بعضی از مسئولان بی‌نتیجه می‌ماند.» او از گذشته یاد می‌کند و می‌گوید: «زمان زیادی طول کشید تا ۳۰ میلیارد تومان وعده‌ده‌شده برای تغییر پره‌های صیادی به این موضوع اختصاص داده شود. پس از آن هم بی‌توجهی به بحث معیشت و بیمه باعث شد بسیاری از صیادان از انزلی تا بندر کیشهر و آستارا و تالش و رودسر و لنگرود به نان شب خود محتاج شوند.»

کتی‌نو | ۰۹

راهکارهایی برای نجات صیادی در ایران

در میان سه بخشی که در اقتصاد با عنوان صنعت، خدمات و کشاورزی در ایران می‌شناسیم وضعیت بخش کشاورزی نسبت به دو بخش صنعت و خدمات نامطلوب‌تر است. علت آن هم این است که در بخش کشاورزی مرتباً هزینه نهاده‌ها افزایش پیدا می‌کند. ازجمله دلایل مهم این معضل فعالیت به روش سنتی و قدیمی است که باعث می‌شود وضعیت خانوارهای کشاورز در ایران هرروز بیش از گذشته از نظر اقتصادی دچار مشکل شود. اولین راهکار پاسخ به این معضل به‌کارگیری فناوری‌های جدید برای ارتقای وضعیت و توجه اقتصادی پیدا کردن فعالیت‌های این بخش است. به طور مثال در بخش برنج‌کاری وقتی سهم هر خانوار حدود ۷ هزار متر زمین است طبیعی است که محصول این زمین نمی‌تواند جوابگوی هزینه‌های سالانه یک خانوار باشد.

همین موضوع درباره بخش صیادی هم صدق می‌کند. در این بخش به دلیل اینکه شیوه صید به‌صورت سنتی است میزان برداشت جوابگوی هزینه‌ها نیست مضاف بر اینکه عوامل دیگری منجر به کاهش برداشت یا کاهش صید در دریا شده است؛ ازجمله بحث آلودگی دریای کاسپین. دریای کاسپین به دلیل اینکه بسته است و مانند دریا‌های آزاد به بیرون راه ندارد، آلودگی می‌تواند اثرات مخرب‌تری در آن بر جای بگذارد. کما اینکه این اتفاق روی داده و شاهد کاهش میزان صید نسبت به سال‌های گذشته هستیم.

مسئله دیگری که کار صیادی را فاقد توجه اقتصادی کرده، فعالیت آن‌ها به‌صورت فصلی است. صیادها در بهترین حالت باید دو فصل کار کنند و دو فصل دیگر از درآمد آن استفاده کنند. اما درآمد صیادان با توجه به میزان صید و قیمت ماهی، به‌حمت کفاف زندگی متوسط در همان فصل را می‌دهد.

با ایجاد مشاغل مکمل برای صیادان، توسط اداره شیلات یا دولت، می‌توان وضعیت صیادان شمال و جنوب ایران را بهبود بخشید. با توجه به اینکه صنعت آبزی‌پروری به‌سرعت رو به توسعه است و پیش‌بینی می‌شود در آینده جایگزین مناسبی برای بهره‌برداری مستقیم از ذخایر طبیعی باشد، مشاغل مکمل می‌تواند مواردی مانند پرورش ماهی در قفس یا پرورش ماهی در خارج از دریا باشد. پرورش ماهی در قفس راهکاری است که طی سال‌های گذشته در بیش از ۶۰ کشور جهان مورد استفاده قرار گرفته و در اغلب موارد هم دارای بازدهی مناسب بوده است. چون در بسیاری از کشورها بعد از توصیه به افزایش مصرف ماهی، در مقابل کاهش ماهیان دریایی، پرورش ماهی در قفس به دلیل اقتصادی بودن بسیار مورد توجه قرار گرفته است. نمونه موفق این بخش کشور نروژ است که در حال حاضر بیش از یک میلیون تن ماهی در قفس تولید می‌کند و طبق برنامه‌ریزی‌های اعلام‌شده آن‌ها قرار است این رقم تا حدود دو دهه آینده به ۵ میلیون تن برسد.

به جز این در شمال ایران بیشتر شالیزارها در فصل پاییز و زمستان بدون استفاده رها می‌شوند درحالی که می‌توان در این مزارع پرورش ماهی را از سطح شعارهای چند سال گذشته عملی‌تر و کاربردی‌تر گسترش داد تا به‌عنوان بخش مکمل صید در دریا به‌عنوان راهی که منجر به افزایش درآمد خانوارها می‌شود موردتوجه صیادان قرار بگیرد.

در همین راستا برای جلوگیری از نامساعدتر شدن وضعیت معیشتی صیادان می‌توان صنایع تبدیلی و تکمیلی صیادی را مد نظر قرار داد. در غیر این صورت طبیعی است که وضعیت صیادان هرروز وخیم‌تر از گذشته خواهد شد. البته این موضوع تنها در بخش صیادی نباید مورد توجه قرار بگیرد بلکه در تمام بخش‌های دیگر مانند برنج‌کاری، پرورش زیتون و چای و... هم اگر فناوری و فراوری‌های جدید موردتوجه نباشد نمی‌توانیم انتظار بهبود وضعیت خانوارهای کشاورز را داشته باشیم.

نماینده سابق انزلی و معاون توسعه مدیریت و منابع سازمان بنادر و دریانوردی ایران

می‌داند و می‌گوید: «واحد‌های تولیدی با نشان و تابلو مشخص و شفاف‌تر از بقیه واحدها کار می‌کنند و مالیات و ارزش افزوده و عوارض شهرداری و تأمین اجتماعی و... خیلی راحت از آن‌ها اخذ می‌شود.» او مشکلات صنعت ابریشم را نیز گوشه‌ای از مشکلات صنعت نساجی می‌داند و توضیح می‌دهد: «نساجی صنعتی بود که با تکیه‌بر الیاف طبیعی می‌توانست به اقتصاد این منطقه بسیار کمک کند، درحالی‌که متأسفانه به دلیل عدم حمایت و به‌کارگیری روش‌ها و علوم جدید با مشکل مواجه شد.» او در ادامه به نگاه مثبت دولت پانزدهم به حمایت از تولید ملی اشاره می‌کند و می‌گوید: «دولت فعلی واقعا قصد کمک دارد و قدم‌های خوبی برداشته است. عوارض گمرک برای جنس‌های تکمیلی را افزایش داده و جلوی ورود کالا‌های قاچاق را گرفته است، چراکه اگر اوضاع به شکل قبل ادامه پیدا می‌کرد بقایای صنعت نساجی و پوشاک نیز نابود می‌شد.»

در انتظار روزهای روشن

این استان به آتی‌نوی می‌گوید: «صنعت نساجی با مشکلات زیادی در بخش مالی، اداری و حتی سیاسی - اجتماعی روبه‌رو است.» او بخشی از مشکلات به‌وجودآمده برای این صنف را ناشی از صداقت و در چشم‌بودن واحدهای تولیدی نساجی در خلأ فرایندهای تشویقی و تسهیل‌کننده فعالیت تولیدکننده‌ها

صنعت نساجی گیلان یکی از قطب‌های نساجی کشور بود. فعل‌های مثبت توصیف‌کننده صنعت نساجی گیلان همه ماضی هستند. مشکلاتی که از دهه هشتاد در این صنعت به وجود آمد سبب شد تا بسیاری صنعت نساجی و پوشاک گیلان را تنها با اعتراضات کارکنانشان برای دریافت حقوق و دیگر مشکلات نظیر رکود و تعطیلی به یاد بیاورند. علی منتظری، رئیس اداره صنعت، معدن و تجارت استان گیلان، در گفت‌وگو با آتی‌نوی یکی از علت‌های رکود صنعت نساجی را این‌گونه تشریح می‌کند: «به دلیل دولتی شدن اغلب واحدهای نساجی استان و واگذاری‌های غیرکارشناسی که در سنوات گذشته انجام شد بسیاری از واحدهای نساجی استان دچار مشکل شدند.» این مشکل گریبان یکی از مهم‌ترین کارخانه‌های نساجی گیلان را گرفته‌است. به‌طوری‌که اکنون وضعیت کارخانه «پوشش» که بیش از ۳ هزار کارگر داشت به‌درستی نشان‌دهنده‌و خامت حال صنعت نساجی گیلان است.

صنعت نساجی گیلان یکی از قطب‌های نساجی کشور بود.

فعل‌های مثبت توصیف‌کننده صنعت نساجی گیلان همه ماضی هستند. مشکلاتی که از دهه هشتاد در این صنعت به وجود آمد سبب شد تا بسیاری صنعت نساجی و پوشاک گیلان را تنها با اعتراضات کارکنانشان برای دریافت حقوق و دیگر مشکلات نظیر رکود و تعطیلی به یاد بیاورند. علی منتظری، رئیس اداره صنعت، معدن و تجارت استان گیلان، در گفت‌وگو با آتی‌نوی یکی از علت‌های رکود صنعت نساجی را این‌گونه تشریح می‌کند: «به

دلیل دولتی شدن اغلب واحدهای نساجی استان و واگذاری‌های غیرکارشناسی که در سنوات گذشته انجام شد بسیاری از واحدهای نساجی استان دچار مشکل شدند.» این مشکل گریبان یکی از

مهم‌ترین کارخانه‌های نساجی گیلان را گرفته‌است. به‌طوری‌که اکنون وضعیت کارخانه «پوشش» که بیش از ۳ هزار کارگر داشت به‌درستی نشان‌دهنده‌و خامت حال صنعت نساجی گیلان است.